

- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2 666 386;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Montebello (Société à responsabilité limitée)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MONTEBELLO Rhum Agricole” (zgłoszenie nr 2.266.386) dla towarów z klasy 33 (napoje alkoholowe z wyłączeniem piwa)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpański słowny znak towarowy „MONTEBELLO” (nr 1.148.196) dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

niewłaściwego zastosowania art. 11 rozporządzenia Rady nr 2200/96⁽²⁾, uznając, iż rząd francuski nie zastosował się do wymogów uznania organizacji producentów owoców i warzyw określonych w tym przepisie.

⁽¹⁾ Podanej do wiadomości pod nr C(2007) 4477, Dz.U. L 261, str. 28.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-433/07)

(2008/C 22/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat E. Vahida)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zgodnie z art. 232 WE Komisja zaniechała działania zgodnie z jej zobowiązaniami ciążącymi na niej na mocy traktatu WE, ponieważ nie ustosunkowała się do skargi złożonej do Komisji przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2006 r., po której nastąpiło wezwanie do działania w dniu 2 sierpnia 2007 r.,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działanie, które zdaniem Sądu wykluczy potrzebę wydania orzeczenia, lub jeśli Sąd oddali skargę jako niedopuszczalną,
- podjęcie wszelkich innych działań, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżąca podnosi, że Komisja zaniechała działania, ponieważ nie ustosunkowała się, po uprzednim wezwaniu jej do uczynienia tego na mocy art. 232 WE, do skargi do niej złożonej przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2006 r. i dotyczącej bezprawnej pomocy państwa przyznanej przez Grecję na rzecz Olympic Airlines i Olympic Airways Services (zwanym dalej „OA/OAS”) wskutek orzeczenia arbitrażowego wydanego przez grecki sąd najwyższy nakazujący państwu greckiemu zapłacenie na rzecz OA/OAS sumy 563 milionów EUR za rzekomo niezapłacone usługi oraz koszty przeniesienia do nowego portu lotniczego w Atenach.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2007 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-432/07)

(2008/C 22/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.-L. During, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2007/647/WE z dnia 3 października 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁽¹⁾ w takim zakresie, w jakim wyłączono w niej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez skarżącą na rzecz organizacji producentów owoców i warzyw w latach budżetowych 2003 i 2004;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji z uwagi na to, że Komisja dokonała błędnej wykładni i

Według skarżącej różnica pomiędzy kwotami, które państwo greckie musi zapłacić OA/OAS, tak jak zostało to w przybliżeniu określone w decyzji Komisji 2003/372/EC⁽¹⁾ oraz odszkodowaniem zasądzonym na rzecz OA/OAS w orzeczeniu z dnia 20 grudnia 2006 r. stanowi korzyść przyznaną przedsiębiorstwu w rozumieniu przepisów dotyczących pomocy państwa. Według skarżącej odpowiedzialność za przyznanie takiej korzyści należy przypisać państwu greckiemu, ponieważ sąd arbitrażowy działał jako organ państwa.

Na poparcie pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana starannie i bezstronnie zbadać skargę do niej złożoną w celu wydania decyzji stwierdzającej, że środki państwowe nie stanowiły pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, albo że należało je uznać za pomoc w rozumieniu wspomnianego postanowienia, która jednak była zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 WE, albo wszcząć postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Skarżąca podnosi dalej, że siedem miesięcy, jakie upłynęły od złożenia przez nią skargi do Komisji a wezwaniem do działania stanowiły nadmiernie długi okres, a brak działania ze strony Komisji podczas tego okresu stanowi zaniechanie działania w rozumieniu art. 232 WE.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/372/WE z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Grecję na rzecz Olympic Airways (notyfikowanej jako dokument nr C(2002) 4831) (Dz.U., L 132, str.1).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06
Giannopoulos przeciwko Radzie, wniesione w dniu
30 listopada 2007 r. przez Nikosa Giannopoulou**

(Sprawa T-436/07 P)

(2008/C 22/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Dруга strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06;

- uwzględnienie żądań przedstawionych przez stronę skarżącą w pierwszej instancji w przedmiocie stwierdzenia nieważności i odszkodowania;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji wszystkimi kosztami związanymi ze skargą o stwierdzenie nieważności oraz z odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi zarzuty dotyczące braków w uzasadnieniu oraz oczywistych błędów w ocenie w odpowiedzi udzielonej przez Sąd na podniesiony przez niego w ramach postępowania w pierwszej instancji pierwszy zarzut dotyczący naruszenia art. 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

**Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2007 r. — Huta Buczek
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-440/07)

(2008/C 22/95)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Huta Buczek sp. z o.o. (Sosnowiec, Polska) (Przedstawiciel: D. Szlachetko-Reiter, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 2 3/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3, decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek, w części w jakiej Komisja nakazuje uzyskanie zwrotu od spółki Huta Buczek sp. z o.o.;
- stwierdzenie nieważności art. 4 i art. 5, decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek, w części w jakiej Komisja dotyczą one uzyskania zwrotu od Huty Buczek sp. z o.o.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.